

Valge magamistuba on perenaise täitunud unistus.

Vannituba on oma kätega plaaditud, ka valamukapp on ise tehtud.

Valgus aknast ja südamest

Mõtted, mida ja kuhu teha, on aja jooksul ka muutunud. “Ise tegemise juures on see hea asi, et asjad ei liigu väga kiiresti ja saab ka ümber mõelda,” muigab Piret ja seletab naerdes, et ehitaja jaoks see ümbermõtlemine muidugi meeldiv uudis ei ole. “Algselt oli mõte, et teeme söögitoa praeguse magamistoa kohale, aga siis hakkas mind häirima mõte, et inimesed käivad läbi minu magamistoa rõdule.”

Nüüdseks on selge, et praegune korraldus, kus magamistuba asub ümarate seintega verandaosas ning söögitoa rõdu ees, on parim võimalik. Piret sirutab käed välja ja näitab, kuidas toa keskel seistes on võimalik näha läbi maja. See annab juurde nii valgust kui ka avarust.

“Tahtsin hubast kodu veidi piduliku atmosfääriga, mis oleks mõnus nii mulle ja minu perele kui ka inimestele, kes külla tulevad. Sageli tullaksegi hea meelega meie juurde, kui on valik, kus olemine korraldada,” räägib Piret.

Varem elas Piret perega tumedates toonides kujundatud korteris ning juba enne kui praeguses majas remondiga alustati, teadis ta, et tahab uut kodu ilma tapeetideta ning heledate seintega. Nii on võimalus mängida detailidega ja loobuda

lihtsamalt esemetest, mis enam ei meeldi. Eritiselt naudib Piret valget ja valgusrikast ümara aknaseinaga magamistuba. “Vahel võtan ajakirja ja viskan voodi peale ja olen rahulikult. See tuba on valge, klaar, tekitab head emotsiooni, nagu maakodu võikski olla – romantiline ja hubane.”

Uka-uka, mina prii

Vanas maamajas on palju tööd nii majas sees kui ka maja ümber. Piret ütleb aga väikese naerusädemega silmanurgas, et tunneb vahel isegi pisut kurvastust, et kodu nüüd valmis on.

Õnneks jätkub rohkelt tegemisi ka maja ümber, korrastamist vajab maja ümbritsev kiviaed ja suur aed, kus suviti kasvab palju lilli. Tegemisel on ka veel saunamaja, millesse ta nüüd oma sisustamishuvi saab suunata.

Piret on huviga jälginud, kuidas küla ümberkaudsetesse majadesse on elama jäänud või tagasi kolinud need noored, kellega koos lapsepõlves õhtuti heinamaadel palli ja uka-ukat mängitud sai. “Nüüd mängivad meie lapsed siin koos. Ja meie vanemad mängisid juba siinsamas koos!” naerab ta. Pireti lapsed on nimelt viies põlvkond selles talumajas ja loodetavasti see traditsioon jätkub.

Sisustaja konkursi “Kodu nagu ajakirjas” äramärgitud kodu

Žüriiliige sisearhitekt Loreida Hein: “Tegu on majaga, mis peret juba mitu põlvkonda teeninud. Üsnagi jõulise renoveerimise käigus on pärandisse suhtutud austavalt ja isetegemine aitab seda suhtumist ka lastele edasi anda. Tulemuseks on klassikaline ja kodune interjöö, kus kõik ruumivaated on hingega läbi kujundatud.”